

Trusting Our Father

By Elder David P. Homer
Of the Seventy

Luottakaamme Isäämme

Vanhin David P. Homer
seitsemänkymmenen koorumista

October 2024 general conference

God trusts us to make many important decisions, and in all matters He asks us to trust Him.

On June 1, 1843, Addison Pratt left Nauvoo, Illinois, to preach the gospel in the Hawaiian Islands, leaving his wife, Louisa Barnes Pratt, to care for their young family.

In Nauvoo, as persecutions intensified, forcing the Saints to leave, and later at Winter Quarters as they prepared to migrate to the Salt Lake Valley, Louisa faced the decision of whether to make the journey. It would have been easier to stay and to wait for Addison to return than to travel alone.

On both occasions, she sought guidance from the prophet, Brigham Young, who encouraged her to go. Despite the great difficulty and her personal reluctance, she successfully made the journey each time.

Initially, Louisa found little joy in traveling. However, she soon began to welcome the green prairie grass, colorful wildflowers, and patches of ground along the riverbanks. “The gloom on my mind wore gradually away,” she recorded, “and there was not a more mirthful woman in the whole company.”

Louisa’s story has deeply inspired me. I admire her willingness to set aside her personal preferences, her ability to trust God, and how exercising her faith helped her to see the situation differently.

She has reminded me that we have a loving Father in Heaven, who cares for us wherever we are, and that we can trust Him more than anyone or anything else.

Jumala luottaa siihen, että me teemme monia tärkeitä päätöksiä, ja kaikissa asioissa Hän pyytää meitä luottamaan Häneen.

Kesäkuun 1. päivänä 1843 Addison Pratt lähti Nauvoosta, Illinoisin osavaltiota Yhdysvalloissa, saarnaamaan evankeliumia Havaijin saarille, ja hänen vaimonsa Louisa Barnes Pratt jäi huolehtimaan heidän nuoresta perheestään.

Kun Nauvoossa vainot voimistuivat ja pakottivat pyhät lähtemään ja kun myöhemmin Winter Quartersissa pyhät valmistautuivat muuttamaan Suolajärven laaksoon, Louisa joutui päättämään, lähtisikö hän mukaan. Olisi ollut helpompaa jäädä ja odottaa Addisonin paluuta kuin matkata yksin.

Molemmilla kerroilla Louisa pyysi opastusta profeetta Brigham Youngilta, joka rohkaisi häntä lähtemään. Suurista vaikeuksista ja omasta vastahakoisuudestaan huolimatta hän selvitti kummallakin kerralla matkan onnistuneesti.

Alussa Louisa ei kokenut juurikaan iloa matkustamisesta. Pian hän alkoi kuitenkin iloita viheriöivästä preerian ruohosta, värikkäistä luononkukista ja joenvarren maalaikuista. ”Mieleni synkkyys hälveni vähitellen”, hän kirjoitti, ”eikä koko seurueessa ollut iloisempaa naista.”

Louisan kertomus on innoittanut minua syvästi. Ihailen hänen halukkuuttaan jättää omat mieltymyksensä syrjään, hänen kykyään luottaa Jumalaan ja sitä, miten uskon osoittaminen auttoi häntä näkemään tilanteen eri tavalla.

Hän on muistuttanut minua siitä, että meillä on taivaassa rakastava Isä, joka huolehtii meistä, missä tahansa olemmekin, ja että me voimme luottaa Häneen enemmän kuin kehenkään tai

mihinkään muuhun.

The Source of Truth

God trusts us to make many important decisions, and in all matters He asks us to trust Him. This is especially difficult when our judgment or public opinion differs from His will for His children.

Some suggest that we should redraw the lines between what is right and what is wrong because they say that truth is relative, reality is self-defined, or God is so generous that He does not actually care about what we do.

As we seek to understand and accept God's will, it is helpful to remember that the boundaries between right and wrong are not for us to define. God has established these boundaries Himself, based on eternal truths for our benefit and blessing.

The desire to change God's eternal truth has a long history. It started before the world began, when Satan rebelled against God's plan, seeking selfishly to destroy human agency. Following this pattern, people like Sherem, Nehor, and Korihor have argued that faith is foolish, revelation is irrelevant, and whatever we want to do is right. Sadly, so very often these deviations from God's truth have led to great sorrow.

While some things may depend on context, not everything does. President Russell M. Nelson has consistently taught that God's saving truths are absolute, independent, and defined by God Himself.

Our Choice

Whom we choose to trust is one of life's important decisions. King Benjamin instructed his people, "Believe in God; believe that he is ... ; believe that he has all wisdom ... ; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend."

Fortunately, we have the scriptures and guidance from living prophets to help us understand God's truth. If clarification beyond what we have is needed, God provides it through His prophets. And He will respond to our sincere prayers through the Holy Ghost as we seek to understand

Totuuden lähde

Jumala luottaa siihen, että me teemme monia tärkeitä päätöksiä, ja kaikissa asioissa Hän pyytää meitä luottamaan Häneen. Tämä on erityisen vaikeaa silloin, kun meidän arviomme tai yleinen mielipide eroaa Hänen tahdostaan lapsiaan kohtaan.

Jotkut esittävät, että meidän pitäisi vetää uudelleen rajat sen välille, mikä on oikein ja mikä väärin, koska heidän mukaansa totuus on suhteellista, todellisuus on itse määriteltä tai Jumala on niin jalomielinen, ettei Hän oikeastaan välitä siitä, mitä teemme.

Kun pyrimme ymmärtämään ja hyväksymään Jumalan totuuden, on hyödyllistä muistaa, että oikean ja väärän väliset rajat eivät ole meidän määriteltävissämme. Jumala on itse asettanut nämä rajat, ja ne perustuvat iankaikkisiin totuuksiin meidän hyödyksemme ja siunaukseksemme.

Halulla muuttaa Jumalan iankaikkista totuutta on pitkä historia. Se alkoi ennen maailman alkua, kun Saatana kapinoi Jumalan suunnitelmaa vastaan ja pyrki itsekkäästi tuhoamaan ihmisen tahdonvapauden. Tätä mallia seuraten Seremin, Nehorin ja Korihorin kaltaiset ihmiset ovat väittäneet, että usko on typerää, ilmoitus on merkityksetöntä ja että mitä hyvänsä haluammekin tehdä, se on oikein. On valitettavaa, että hyvin usein nämä poikkeamat Jumalan totuudesta ovat johtaneet suureen murheeseen.

Jotkin seikat saattavat riippua asiayhteydestä, mutta eivät kaikki. Presidentti Russell M. Nelson on opettanut johdonmukaisesti, että Jumalan pelastavat totuudet ovat ehdottomia, riippumattomia ja Jumalan itsensä määrittelemiä.

Meidän valintamme

Se, kehen me päätämme luottaa, on yksi elämän tärkeistä päätöksistä. Kuningas Benjamin neuvoi kansaansa: "Uskokaa Jumalaan; uskokaa, että hän on – –; uskokaa, että hänellä on kaikki viisaus – –; uskokaa, että ihminen ei käsitä kaikkea, minkä Herra voi käsittää."

Onneksi meillä on pyhät kirjoitukset ja elävien profeettojen opastus auttamassa meitä ymmärtämään Jumalan totuutta. Jos tarvitaan selvennystä sen lisäksi, mitä meillä on, Jumala antaa sitä profeettojensa välityksellä. Ja Hän vastaa vilpittömiin rukouksiimme Pyhän Hengen

truths we do not yet fully appreciate.

Elder Neil L. Andersen once taught that we should not be surprised “if at times [our] personal views are not initially in harmony with the teachings of the Lord’s prophet. These are moments of learning,” he said, “of humility, when we go to our knees in prayer. We walk forward in faith, trusting in God, knowing that with time we will receive more spiritual clarity from our Heavenly Father.”

At all times, it is helpful to remember Alma’s teaching that God gives His word according to the attention and effort we devote to it. If we heed God’s word, we will receive more; if we ignore His counsel, we will receive less and less until we have none. This loss of knowledge does not mean that the truth was wrong; rather, it shows that we have lost the capacity to understand it.

Look to the Savior

In Capernaum, the Savior taught about His identity and mission. Many found His words difficult to hear, leading them to turn their backs and “[walk] no more with him.”

Why did they walk away?

Because they did not like what He said. So, trusting their own judgment, they walked away, denying themselves blessings that would have come had they stayed.

It is easy for our pride to come between us and eternal truth. When we don’t understand, we can pause, let our feelings settle, and then choose how to respond. The Savior urged us to “look unto [Him] in every thought; doubt not, fear not.” When we focus on the Savior, our faith can start to overcome our concerns.

As President Dieter F. Uchtdorf encouraged us to do: “Please, first doubt your doubts before you doubt your faith. We must never allow doubt to hold us prisoner and keep us from the divine love, peace, and gifts that come through faith in the Lord Jesus Christ.”

Blessings Come to Those Who Stay

As the disciples walked away from the Savior that day, He then asked the Twelve, “Will ye also

kautta, kun pyrimme ymmärtämään totuuksia, joita emme vielä täysin käsitä.

Vanhin Neil L. Andersen opetti kerran, ettei meidän pitäisi yllättyä, ”jos toisinaan omat henkilökohtaiset [näkemyksemme] eivät alkuun olisikaan yhdenmukaisia Herran profeetan opetuksen kanssa. Nämä ovat oppimisen ja nöyryyden hetkiä”, hän sanoi, ”kun polvistumme rukoukseen. Me kuljemme eteenpäin uskossa, luottaen Jumalaan, tietäen, että ajan mittaan saamme lisää hengellistä selkeyttä taivaalliselta Isältämme.”

Aina on hyödyllistä muistaa Alman opetus, että Jumala antaa sanansa sen mukaan, kuinka paljon huomiota ja vaivannäköä me sille osoitamme. Jos otamme varteen Jumalan sanan, me saamme enemmän, ja jos emme välitä Hänen neuvoistaan, me saamme yhä vähemmän, kunnes meillä ei ole mitään. Tämä tiedon menettäminen ei tarkoita, että totuus olisi ollut väärä, vaan pikemminkin se osoittaa, että me olemme menettäneet kyvyn ymmärtää sitä.

Katsokaa Vapahtajaan

Kapernaumissa Vapahtaja opetti sitä, kuka Hän on ja mikä on Hänen tehtävänsä. Monien mielestä Hänen sanojaan oli vaikea kuunnella, ja se johti heidät kääntämään selkensä, eivätkä he ”enää kulkeneet hänen mukanaan”.

Miksi he lähtivät pois?

Koska he eivät pitäneet siitä, mitä Hän sanoi. He luottivat omaan arvostelukykyynsä ja lähtivät pois, jolloin he kielsivät itseltään siunaukset, joita olisivat saaneet, jos olisivat jääneet.

Ylpeytemme tulee helposti meidän ja iankaikkisen totuuden väliin. Kun emme ymmärrä, voimme pysähtyä, antaa tunteidemme rauhoittua ja valita sitten, miten suhtaudumme. Vapahtaja kehotti meitä: ”Katsokaa minuun jokaisessa ajatuksessa; älkää epäilkö, älkää pelätkö.” Kun keskitymme Vapahtajaan, uskomme voi alkaa voittaa huolenaiheitamme.

Kuten presidentti Dieter F. Uchtdorf on kannustanut meitä tekemään: ”Epäilettehän ensin epäilyksiänne ennen kuin epäilette uskoanne. Me emme saa koskaan antaa epäilyksen pitää meitä vankina ja erossa jumalallisesta rakkaudesta, rauhasta ja lahjoista, jotka koituvat uskosta Herraan Jeesukseen Kristukseen.”

Siunauksia saavat ne, jotka jäävät

Kun opetuslapset lähtivät pois Vapahtajan luota sinä päivänä, Hän kysyi sitten niiltä kahdel-

go away?”

Peter answered:

“Lord, to whom shall we go? thou hast the words of eternal life.

“And we believe and are sure that thou art that Christ, the Son of the living God.”

Now, the Apostles lived in the same world, and they faced the same social pressures as the disciples who walked away. However, in this moment, they chose their faith and trusted God, thus preserving blessings God gives to those who stay.

Perhaps you, like me, sometimes find yourself on both sides of this decision. When we find it difficult to understand or embrace God’s will, it is comforting to remember that He loves us as we are, wherever we are. And He has something better for us. If we reach out to Him, He will assist us.

While reaching out to Him can be difficult, just as the father who sought healing for his son was told by the Savior, “All things are possible to him that believeth.” In our moments of struggle, we too can cry out, “Help thou [my] unbelief.”

Submitting Our Will to His

Elder Neal A. Maxwell once taught that “the submission of one’s will is really the only uniquely personal thing we have to place on God’s altar.” No wonder King Benjamin was so eager that his people become “as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.”

As always, the Savior set the perfect example for us. With a heavy heart, and knowing the painful work He had to do, He submitted to His Father’s will, fulfilling His messianic mission and opening the promise of eternity to you and me.

The choice to submit our will to God’s is an act of faith that lies at the heart of our discipleship. In making that choice, we discover that our agency is not diminished; rather, it is magnified and rewarded by the presence of the Holy Ghost, who brings purpose, joy, peace, and hope we can find nowhere else.

tatoista: ”Aiotteko tekin lähteä?”

Pietari vastasi:

”Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat.

Me uskomme ja tiedämme, että sinä olet Jumalan Pyhä.”

Apostolit elivät samassa maailmassa ja he kohtasivat samoja sosiaalisia paineita kuin opetuslapset, jotka lähtivät pois. Tuona hetkenä he kuitenkin valitsivat uskonsa ja luottivat Jumalaan, ja näin he säilyttivät siunaukset, joita Jumala antaa niille, jotka jäävät.

Ehkäpä minun laillani tekin huomaatte toisinaan olevanne tässä valinnassa kahden vaiheilla. Kun meidän on vaikea ymmärtää tai hyväksyä Jumalan tahtoa, on lohdullista muistaa, että Hän rakastaa meitä sellaisina kuin olemme, missä ikinä olemme. Ja Hänellä on meille jotakin parempaa. Jos me käännyimme Hänen puoleensa, Hän auttaa meitä.

Vaikka Hänen puoleensa kääntyminen voi olla vaikeaa, niin aivan kuten parantumista pojalleen pyytänyt isä sai Vapahtajalta vastauksen: ”Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.” Meikin voimme vaikeuksiemme hetkellä huudahtaa: ”auta meitä epäuskossamme!”

Alistakaamme tahtomme Hänen tahtoonsa

Vanhin Neal A. Maxwell opetti kerran, että ”oman tahtonsa alistaminen on oikeastaan ainoa vertaansa vailla oleva henkilökohtainen asia, joka meillä on Jumalan alttarille asetettavaksi”. Ei ihme, että kuningas Benjamin halusi niin innokkaasti, että hänen kansansa tulisi ”lapsen kaltaiseksi, alistuvaksi, sävyisäksi, nöyräksi, kärsivälliseksi, sellaiseksi, joka on täynnä rakkautta ja halukas alistumaan kaikkeen, mitä Herra näkee hyväksi panna hänen kannettavakseen, niin kuin lapsi alistuu isänsä tahtoon”.

Kuten aina, Vapahtaja antoi meille täydellisen esimerkin. Raskain sydämin ja tietäen tuskallisen työn, joka Hänen oli tehtävä, Hän alistui Isänsä tahtoon, täytti messiaanisen tehtävänsä ja avasi lupauksen iankaikkisuudesta teille ja minulle.

Se, että teemme valinnan alistaa tahtomme Jumalan tahtoon, on uskon teko, joka on opetuslapseutemme ytimessä. Kun teemme tämän valinnan, huomaamme, ettei tahdonvapautemme vähene vaan se pikemminkin suurenee ja se palkitaan Pyhän Hengen läsnäololla, joka tuo tarkoitusta, iloa, rauhaa ja toivoa, joita emme

Several months ago, a stake president and I visited a sister in his stake and her young adult son. After years away from the Church, wandering difficult and unfriendly paths, she had returned. During our visit, we asked her why she had come back.

“I had made a mess of my life,” she said, “and I knew where I needed to be.”

I then asked her what she had learned in her journey.

With some emotion, she shared that she had learned that she needed to attend church long enough to break the habit of not coming and that she needed to stay until it was where she wanted to be. Her return was not easy, but as she exercised faith in the Father’s plan, she felt the Spirit return.

And then she added, “I have learned for myself that God is good and that His ways are better than mine.”

I bear witness of God, our Eternal Father, who loves us; of His Son, Jesus Christ, who saved us. They know our hurts and challenges. They will never forsake us and know perfectly how to succor us. We can be of good cheer as we trust Them more than anyone or anything else. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

löydä mistään muualta.

Joitakin kuukausia sitten eräs vaarnanjohtaja ja minä kävimme erään hänen vaarnansa sisaren ja tämän nuoren aikuisen pojan luona. Oltuaan vuosia erossa kirkosta ja kuljettuaan vaikeita ja epäsuotuisia polkuja tämä sisar oli palannut. Käyntimme aikana kysyimme häneltä, miksi hän oli tullut takaisin.

”Olin sotkenut elämäni”, hän sanoi, ”ja tiesin, missä minun piti olla.”

Kysyin sitten häneltä, mitä hän oli oppinut matkallaan.

Hän kertoi tunteikkaasti oppineensa, että hänen piti käydä kirkossa niin kauan, että hän voisi päästä eroon tottumuksesta olla menemättä, ja että hänen oli pysyttävä kirkossa, kunnes se olisi paikka, jossa hän halusi olla. Hänen paluunsa ei ollut helppoa, mutta kun hän osoitti uskoa Isän suunnitelmaan, hän tunsu Hengen palaavan.

Sitten hän lisäsi: ”Olen oppinut omakohtaisesti, että Jumala on hyvä ja että Hänen tiensä ovat parempia kuin minun.”

Minä todistan Jumalasta, iankaikkisesta Isästämme, joka rakastaa meitä, ja Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta, joka on pelastanut meidät. He tuntevat kipumme ja haasteemme. He eivät koskaan hylkää meitä, ja He tietävät täydellisesti, kuinka auttaa meitä. Me voimme olla rohkealla mielellä, kun luotamme Heihin enemmän kuin kehenkään tai mihinkään muuhun. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen.